

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 87.

Elleve Session.

55de Møde.

Torsdagen den 15de Marts.

(Fortsat.)

Hjerring (fortf.): Den høitærede Minister sagde, at forsaavidt man blev enig om Loven, vilde Sagen jo falde ganske naturlig, men det er jo netop det, som det Hele kommer an paa. Man kan i Almindelighed just ikke sige, at der har været stor Lethed ved at blive enig om Gagelove, det maa enhver indrømme, som har fulgt Rigsdagens Forhandlinger gjennem de foregaaende Aar. At der skulde være nogen særdeles lovende Udsigt i dette specielle Tilfælde mod hvad der tidligere har vist sig, feer jeg ikke, der er nogen Grund til at antage. Naar den høitærede Minister sagde, at Bestemmelsen vil i sine videre Følger kunne give Anledning til meget vanskelige Spørgsmaal, saa er det netop, fordi jeg er fuldkommen enig deri, at jeg finder det meget betænkeligt, at en Deel af Lovgivningsmagten skulde kunne, om jeg maa bruge dette Udtryk, faa en saadan Reform fast. Jeg vil nu antage, at Ministeriet i det kommende Finantsaar sætter en saadan Embedsmand paa fast Gage og nyrimerer Gagen for ham, og at denne Gage ikke vinder Bifald i det andet Thing, og altsaa ikke optages i Finantsloven for det næste Aar, hvorledes skal da Forholdet stille sig dermed? Skal da Embedsmanden være nødt til at finde sig i den nedsatte Gage? Vil saa Ministeriet gaae ind paa denne? Eller hvorledes skal Forholdet

være? Det er det, som forekommer mig at være det høist Betænkelige ved denne Sags Afgjørelse paa denne Maade.

Wessely: Da jeg ved Sagens første Behandling httrede mig om dette Punkt og anførte, at jeg efter den meget ærede Indenrigsministers Udtalelse var enig med ham i, hvorledes dette var at forstaae, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til hvad der nu er fremkommet. Det forekommer mig, efter hvad vi have hørt af den meget ærede Minister, at det, der kan være Spørgsmaal om, er det Udtryk, som findes i Finantsloven, hvor det hedder: „indtil den ved Lov er endelig bestemt“. Den meget ærede Minister har udtalt baade under forrige og nærværende Behandling, at „Lov“ her er at opfatte som „Gagelov“, og det var ogsaa i Henhold hertil, at jeg erklærede mig enig med ham, om jeg end maatte finde, at man ved Ordet „Lov“ kunde forstaae Finantsloven. Jeg vilde derfor finde det ønskeligt, om man kunde komme ud over denne Vanskelighed ved at forandre Ordet „Lov“ til „Gagelov“. Med Hensyn til hvad den meget ærede Minister httrede om Gjenremsførelsen af Reformen, da maa jeg være enig med ham i, at ved at optage denne Bestemmelse i Finantsloven, er det virkelig udtalt af den lovgivende Magt, at en saadan Reform skal udføres, og at som Følge deraf, hvis Tilfældet indtræffer i det kommende Finantsaar, vil det blive at udføre af vedkommende Minister, og altsaa en foreløbig Gage blive bestemt for Embedet. Men det forekommer mig tillige,